

Teren Parku pokrywa się z siecią Natura 2000 jako:

obszar „**Ostoja Piska**” (kod obszaru: PLH280048); decyzja Komisji Europejskiej z dnia 10.01.2011, w związku z Dyrektywą Rady 92/43/EWG z 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zwanej Dyrektywą Siedliskową;

„Ostoja Piska” (kod obszaru: PLH 280048)

Opis obszaru na podstawie SDF (opracowanego przez dra J. Kruszelnickiego)

Obszar obejmuje Puszcę Piską, jeden z największych kompleksów leśnych w Polsce. Rzeźba terenu została ukształtowana pod wpływem zlodowacenia bałtyckiego. W północnej części Ostoi przeważają utwory morenowe, a w południowej sandry. W części południowej, położonej na Równinie Mazurskiej (sandry), dominują bory sosnowe z domieszką jodły w wilgotniejszych miejscach (jodła jest tam gatunkiem sztucznie wprowadzonym). Lasy łęgowe są zachowane tylko w dolinach potoków. W części północno-wschodniej kompleksu występują mieszane lasy dębowo-sosnowe i grądy (Tilio - Carpinetum melittetosum), które można traktować, jako relikty dawnej Puszczy Jańsborskiej. Przeważają jednak plantacje sosny z domieszką drzew liściastych.

Skutkiem osuszenia licznych śródleśnych mokradeł jest rozprzestrzenianie się olszyn i brzezin. Naturalne, nadpotokowe drzewostany jesionowo-olszowe występują rzadko, w niewielkich płatach. W skład obszaru weszły przede wszystkim tereny o najlepiej zachowanych lasach z cechami naturalnymi oraz o największym bogactwie gatunkowym. Ostoja obejmuje także liczne, rynnowe jeziora połączone ze sobą rzeką Krutynią. Największe z jezior to Nidzkie (1820 ha, 24 m głęb.), Bełdany (941 ha, 43 m) i Mokre (815 ha, 51 m). Granice obszaru "Puszcza Piska" są silnie rozczłonkowane, gdyż obejmują najcenniejsze fragmenty tego kompleksu leśnego. Chronią one najcenniejsze zlewnie i dorzecza takich rzek, jak np. Krutyni i częściowo Pisy, a także zlewnie jezior: Bełdanów, Nidzkiego. W skład obszaru wchodzi też najlepiej zachowane torfowiska jak np. otaczające Mysie Jeziorka, oraz fragmenty Puszczy o najbardziej zróżnicowanej i urozmaiconej rzeźbie terenu, jak np. rejon Niedźwiedziego Kąta.

Obszar Ostoi charakteryzuje się niskim zaludnieniem i brakiem większych jednostek osadniczych. W okresie letnim liczba przebywających osób znacznie wzrasta ze względu na popularność turystyczną tego terenu, zwłaszcza dla aglomeracji warszawskiej. Całkowita powierzchnia Ostoi – 57 826, 61 ha, z tego w granicach Parku 29 500 ha, co stanowi – 56,16 % powierzchni Parku.

Klasy siedlisk % pokrycia

Lasy iglaste 45%

Lasy liściaste 7%

Lasy mieszane 17%

Siedliska łąkowe i zaroślowe (ogólnie) 5%
Siedliska rolnicze (ogólnie) 12%
Torfowiska, bagna, roślinność na brzegach wód, młaki. 1%
Wody śródlądowe (stojące i płynące) 13%

Siedliska

3140 Twardowodne mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łąkami ramienic Charetea

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion

3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne

6210 Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków

6410 Zmienne-wilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)

6510 Nizowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris)

7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio-Caricetea)

7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rhynchosporion

7210 Torfowiska nakredowe (Cladietum marisci, Caricetum buxbaumii, Schoenetum nigricantis)

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)

91D0 Bory i lasy bagienne (Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi-Pinetum, Ledo-Pinetum)

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion)

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (Ficario-Ulmetum)

Przebieg granic obszaru

Wg danych posiadanych przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Olsztynie

Wartość przyrodnicza i znaczenie

Obszar o wysokiej różnorodności biologicznej (16 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 16 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG). Jest to ważna ostoja wydry *Lutra lutra*, bobra *Castor fiber*, i wilka *Canis lupus*.

Szczególnie cenne są zachowane w naturalnym stanie zbiorowiska roślinne, zwłaszcza: grądu subkontynentalnego (9170), naturalnych, dystroficznych zbiorników wodnych (3160), torfowisk przejściowych i trzęsawisk (7140), jezior eutroficznych (3150), oraz zbiorowisk ramienic w wodach mezotroficznych (3140).

Na terenie Ostoi rosną ponadto pomnikowe drzewa.

Oprócz gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, flora obszaru obejmuje gatunki prawnie chronione oraz rzadkie i zagrożone w skali kraju i regionu.

Obszar jest fragmentem ostoi ptasiej o randze europejskiej E-23.

Zarządzanie

Obszar posiada opracowane w ramach programu pilotażowego: Program zarządzania ochroną oraz Plan ochrony obszaru Natura 2000 PL H 280048 (PL/IB/2001/EN/02 – EUROPAID/1106072/D/SV/PL).